

Giới thiệu

PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP

còn gọi là Pháp Luân Công, là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài công pháp nhẹ nhàng, trong đó có một bài tĩnh công, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi.

Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tàn ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Minh Huệ Net là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Minh Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

Australia: Giảng chân tướng tại buổi Diễu hành Đường phố Lễ hội hoa Tulip ở Bowral

[MINH HUỆ]

Các học viên Pháp Luân Công ở Sydney, Australia đã được mời đến biểu diễn trong buổi Diễu hành Đường phố Lễ hội hoa Tulip ở Bowral (Tulip Time Bowral) vào ngày 22 tháng 09 năm 2012.

Buổi diễu hành

Bowral cách Sydney khoảng 70km và nổi tiếng với loài hoa tulip. Hàng năm, nhiều khách du lịch từ khắp nơi trên thế giới tới đây để tham dự buổi Diễu hành hoa tulip. Đây là năm thứ chín mà các học viên Pháp Luân Công đã tham gia cuộc diễu hành. Các màn biểu diễn Pháp Luân Công được khán giả chào đón nồng nhiệt, và nhiều người đã hỏi thêm thông tin về môn tu luyện này.

Người dân đã bị sốc sau khi biết về vấn nạn mô cớp nội tạng tàn bạo ở Trung Quốc. Một quý ông người Úc nói: “Tôi đã không biết rằng Đảng Cộng sản Trung Quốc lại quá tàn bạo đến thế. Từ những gì tôi thấy trên ti vi, họ có vẻ tốt. Vậy mà họ tra tấn người dân của mình theo cách tàn bạo như vậy.”

Nhiều người đã ký tên thỉnh nguyện, thể hiện sự ủng hộ của họ đối với Pháp Luân Công. Một thanh niên đã hỏi xem từ nhân lương tâm là gì. Các học viên nói với anh rằng họ là những người vô tội, những người bị bỏ tù vì niềm tin của mình.

Học viên Tiểu Ngọc nói: “Nhiều công dân ở Bowral biết về Pháp Luân Công và ủng hộ chúng tôi. Hầu như tất cả mọi người đi ngang qua gian trưng bày của chúng tôi đã ký tên thỉnh nguyện. Bản thân tôi đã thu thập được 80 chữ ký trong vòng một giờ.” ◇

Đức: Các học viên giới thiệu Pháp Luân Công tại lễ hội Trung Quốc Năm 2012 ở Cologne

Bài viết của một học viên ở Đức

[MINH HUỆ] Lễ hội Trung Quốc năm 2012 đã được tổ chức tại Cologne, Đức, đánh dấu năm thứ 25 mối quan hệ “thành phố kết nghĩa” giữa Cologne và Bắc Kinh. Những người dân địa phương Đức và Trung Quốc đã được mời đến tham dự lễ hội.

Ngày 15 tháng 09 năm 2012, các học viên Pháp Luân Công đã tổ chức một buổi mít tinh trước nhà ga xe lửa Cologne bên cạnh nhà thờ. Các học viên muốn nâng cao nhận thức về cuộc đàn áp tàn bạo Pháp Luân Công của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ). Thiên Quốc Nhạc Đoàn Châu Âu đã tham gia biểu diễn tại sự kiện này.

Các tổ chức nhân quyền tại Đức, các học viên Pháp Luân Công đã bị bức hại ở Trung Quốc, cùng các tổ chức và cá nhân khác cũng được mời đến phát biểu tại buổi mít tinh. Họ đã nói về cuộc đàn áp tàn bạo của ĐCSTQ đối với các học viên Pháp Luân Công cũng như các nhóm người và cá nhân khác ở Trung Quốc.

Nhiều người dân và khách du lịch đã dừng lại để quan sát các hoạt động. Nhiều người thật sự kinh hoàng khi biết rằng một môn tu luyện hòa bình như vậy lại bị ĐCSTQ đàn áp trong hơn 13 năm và cuộc đàn áp hiện vẫn đang tiếp diễn. Sau khi biết được sự thật họ đã ký tên thỉnh nguyện kêu gọi chấm dứt cuộc đàn áp đang diễn ra. Nhiều người Trung Quốc đến tham dự lễ hội hoặc chỉ đến thăm Cologne cũng đã dừng lại để xem các bảng thông tin hay nói chuyện với các học viên. Khoảng 30 người Trung Quốc đã tuyên bố thoái xuất khỏi ĐCSTQ và các tổ chức liên đới của nó trong cùng ngày hôm đó.

Đài truyền hình địa phương WDR và một tờ báo địa phương đã đưa tin sự kiện này. ◇

Người dân dừng lại ký tên thỉnh nguyện ủng hộ cho những nỗ lực chấm dứt bức hại của các học viên Pháp Luân Công

HY LAP: Triển lãm Nghệ thuật Chân – Thiện – Nhân được tổ chức ở Salonica

[MINH HUỆ] Từ ngày 08 - 16 tháng 09, Triển lãm Nghệ thuật Chân – Thiện – Nhân đã được tổ chức tại Salonica (còn gọi là Thessalonica), thành phố lớn thứ hai ở Hy Lạp. Hơn 1.500 người đã đến chiêm ngưỡng các tác phẩm. Tờ báo địa phương lớn nhất đã đưa tin chi tiết về sự kiện này. Hơn 5.000 người để lại phản hồi trên trang web của chương trình. Một đài truyền hình địa phương đã làm một chương trình đặc biệt dành riêng cho triển lãm này: Trong vòng hai tuần, cứ 11 giờ đêm lại phát sóng một bản tin 10 phút về cuộc triển lãm.

Một vài nghệ sĩ đã đến thăm buổi triển lãm. Các học viên Pháp Luân Công đã nói với họ về Pháp Luân Công và việc môn tu luyện bị đàn áp tàn bạo ở Trung Quốc như thế nào. Họ đã bị sốc khi biết về nạn mổ cướp nội tạng. Một vài người trong số họ chưa từng nghe nói về cuộc đàn áp và nói rằng họ sẽ chú ý nhiều hơn đến nó.

Nhiều du khách đã học các bài công pháp Pháp Luân Công ngay tại triển lãm và cảm nhận được năng lượng tích cực. Nhiều người đã quay lại lần nữa và dẫn theo bạn bè, gia đình của mình. ♦

NGA: Pháp hội chia sẻ kinh nghiệm thành công lớn

[MINH HUỆ] Pháp hội chia sẻ kinh nghiệm Pháp Luân Đại Pháp Liên bang Nga lần thứ 13 đã được tổ chức thành công vào ngày 15 tháng 09 năm 2012 ở Moscow. Các học viên đến từ Nga, Ukraine, Belarus và Latvia. 12 học viên đã chia sẻ kinh nghiệm và thể ngộ của mình trong việc học Pháp, đề cao tâm tính, giảng chân tướng về Pháp Luân Công và cuộc bức hại...

Cô Naga đến từ Irkutsk đã chia sẻ về việc làm thế nào để duy trì tốt môi trường gia đình. Cô nhấn mạnh rằng, một ý nghĩ xấu có thể mang lại tổn hại cho bản thân và những người khác.

Pháp hội chia sẻ kinh nghiệm ở Nga năm 2012

Cô Lyudmila đến từ Novorossiysk đã chia sẻ về việc cô đã quản lý việc tổ chức Triển lãm Nghệ thuật Chân – Thiện – Nhân trong thành phố của mình như thế nào. Đó là lần đầu tiên các học viên ở Novorossiysk tổ chức triển lãm và mọi thứ đã không được thực hiện tốt. Cô Lyudmila nhận ra rằng các học viên cần phải học Pháp cùng nhau để họ có được chuẩn bị tốt hơn và có thể làm lay động trái tim của khán giả. Sau khi các học viên bắt đầu học Pháp cùng nhau, việc thuyết trình với khán giả về ý nghĩa của mỗi bức tranh trở nên dễ dàng hơn nhiều. Mọi người đã mở rộng trái tim mình và nhiều người xem đã xem triển lãm nhiều giờ mà không muốn rời đi. ♦

CHỦ TỊCH HỘI GIẢI THƯỞNG THƠ CA TRUNG QUỐC BỊ BẮT VÌ NÓI CHUYỆN VỚI MỌI NGƯỜI VỀ PHÁP LUÂN CÔNG

Bài của phóng viên Minh Huệ ở tỉnh Thiểm Tây, Trung Quốc

[MINH HUỆ] Ông Đồ Đăng, nguyên tên là Đồ Tùng Sơn, là Chủ tịch hội Giải thưởng thơ ca Trung Quốc. Ông bị bắt giữ bất hợp pháp vì nói chuyện với mọi người về Pháp Luân Công tại một quán cà phê gần Tháp Đại Nhạn ở thành phố Tây An, tỉnh Thiểm Tây, vào ngày 13 tháng 08 năm 2012. Ông bị giam tại Trại tạm giam quận Bi Lâm ở Tây An. Gia đình không được phép đến thăm ông.

Ông Đồ Đăng là một nhà thơ, chuyên gia thẩm mỹ và nhà văn. Ông đã thành lập Hội giải thưởng thơ ca Trung Quốc năm 2007 với mục tiêu nghiên cứu văn hóa, giáo dục cộng đồng, trao đổi học thuật, và xuất bản các ấn phẩm. Ông rất được kính trọng trong giới nghệ thuật cũng như trong cộng đồng học thuật của Tây An.

Ông Đồ đọc nhiều sách Phật giáo, Đạo giáo và sách Cơ đốc giáo khi ông còn trẻ, ông tìm kiếm ý nghĩa chân thực của cuộc đời, nhưng không có kết quả. Ông tình cờ đọc được bài giảng của Ông Lý Hồng Chí, có tên là “Giảng Pháp tại Buổi họp Sáng tác nhạc và Nghiên cứu Mỹ thuật” vào năm 2009 và đã hoàn toàn bị chấn động. Đêm hôm đó, ông đã tìm thấy cuốn sách Chuyên Pháp Luân của Ông Lý Hồng Chí, quyển sách chính của Pháp Luân Công và đọc nó từ đầu đến cuối. Ông lập tức hiểu rằng Pháp Luân Công là cái mà ông đang tìm kiếm. Sau đó, ông bắt đầu tập Pháp Luân Công.

Ông Đồ bỏ hút thuốc, một thói quen đã hơn 10 năm, vào

ngày ông bắt đầu tập Pháp Luân Công. Ông cũng bỏ nhiều những thói quen xấu khi ông tiếp tục tập luyện. Nhưng ông lại bị chính quyền cộng sản Trung Quốc bức hại vì niềm tin của mình.

Ngày 13 tháng 08 năm 2012, khi ông Đồ và một học viên Pháp Luân Công khác nói với mọi người về Pháp Luân Công, đã bị Đội an ninh nội địa Phòng công an quận Bi Lâm bắt giữ. Công an đã tịch thu hai máy tính xách tay, hai điện thoại di động, một ổ đĩa di động, và các đồ dùng cá nhân khác. Sau đó, người của Đội an ninh nội địa đã đột nhập vào nhà ông Đồ và lục lọi đồ đạc. Khi vợ chưa cưới của ông yêu cầu xem lệnh khám xét, họ đã cho cô xem một lệnh khám trống chỉ có 2 con dấu của Phòng công an thành phố Tây An.

Từ cuộc nói chuyện với các viên chức, vợ chưa cưới của ông Đồ đã hiểu việc họ lên kế hoạch bắt giữ ông Đồ từ tháng 06 năm 2012, nhưng vẫn quyết định chờ cho đến khi ông hoàn thành xong sự kiện nghệ thuật bởi vì họ không muốn kích động sự bất mãn của công chúng trong giới nghệ thuật. Người của Đội An ninh nội địa cũng bắt giữ vợ chưa cưới của ông Đồ, nhưng cô đã được thả vào ngày hôm sau.

Hai học viên Pháp Luân Công khác là ông Lý Hiểu Huy và ông Tạ Tinh, vẫn còn bị giam giữ tại Trại tạm giam quận Bi Lâm cùng với ông Đồ. Gia đình của họ không được phép đến thăm họ. ♦

Chồng tôi được phúc báo nhờ kính trọng Đại Pháp

[MINH HUỆ] Năm 2004, cậu con trai chín tuổi của tôi bị mắc một bệnh lạ. Cháu bị đau nửa đầu, đau dạ dày, đau chân, chảy máu cam, dị ứng toàn thân và bị sốt. Chúng tôi đã thử cả thuốc Tây y và Trung y nhưng đều không có tác dụng. Những bệnh này thường đồng thời phát tác, khiến con tôi bị sức và tôi phải đưa cháu đến nhiều bệnh viện khác nhau để tìm bác sĩ có thể giúp cháu.

Ngoài ra, bản thân tôi cũng mắc nhiều bệnh, như viêm khớp, đau dạ dày và các bệnh khác. Hơn nữa tôi còn bị sa thải, không có việc làm. Tôi bị bệnh tật hành hạ và cuộc sống cũng gặp nhiều khó khăn. Ngày nào tôi cũng thở ngán than dài, đau khổ tột cùng.

Sư phụ Lý Hồng Chí đã cứu cả gia đình tôi

Tháng 03 năm 2004, trong khi tuyệt vọng nhất, tôi đã may mắn gặp Pháp Luân Đại Pháp. Mặc dù chưa đọc hết cuốn Chuyên Pháp Luân nhưng mọi bệnh tật của tôi đều đã biến mất. Tôi rất phấn khởi và kể với chồng về điều này, đồng thời cũng bảo con trai niệm “Pháp Luân Đại Pháp hảo”. Con tôi đã làm theo và trong vòng bốn ngày cậu bé đã hồi phục một cách thần kỳ. Sau đó, tôi cùng con trai bắt đầu tu luyện Pháp Luân Đại Pháp.

Chồng tôi kính trọng Đại Pháp

Dù chồng tôi không tu luyện, nhưng anh ấy rất kính trọng Đại Pháp. Năm 2005, khi Cứu Bình được phát hành, chồng tôi đã quyết định thoái xuất khỏi ĐCSTQ và các tổ chức liên quan. Hơn nữa, anh còn giúp tôi phát những cuốn sách nhỏ, tờ rơi và nói với mọi người chân tướng về Đại Pháp và khuyên họ thoái xuất khỏi ĐCSTQ và các tổ chức liên quan.

Được phúc báo

Tôi không có việc làm và chúng tôi dựa vào đồng lương của chồng tôi. Tuy nhiên, anh không bao giờ quan tâm tôi tiêu bao nhiêu tiền cho máy tính, máy in và các sách Đại Pháp. Trong suốt tám năm qua, anh ấy giúp chúng tôi rất nhiều và thu nhập của anh cũng tăng lên. Công việc trước đây của anh rất nhàm chán, dơ bẩn và lương thì thấp. Bây giờ anh có một công việc rất tốt, dễ dàng và kiếm được nhiều tiền. Trong vài năm anh đã mua hai căn nhà và gần đây là một chiếc xe hơi mới.

Hơn nữa, tình trạng thể chất của chồng tôi cũng cải thiện không ngừng. Anh từng bị đau lưng, đau tim và huyết áp cao. Bây giờ các bệnh của anh đã biến mất và anh ấy rất khỏe mạnh.

Hoa Ưu Đàm

Hai năm trước, một ngày sau khi đi làm về, chồng tôi nói rằng anh nhìn thấy một vài bông hoa trên tủ quần áo, chúng màu trắng, rất nhỏ và có bảy đến tám bông. Tôi nói rằng chúng được gọi là hoa Ưu Đàm và 3.000 năm mới nở một lần. “Anh thật may mắn. Sư phụ đang khích lệ anh đó!” Chồng tôi biết rằng hoa Ưu Đàm rất quý và lúc nào cũng rất cẩn thận để không chạm vào chúng. Đến bây giờ chúng vẫn còn ở đó.

Chồng tôi trở nên khỏe mạnh hơn và tính tình cũng càng ngày càng tốt hơn. Anh ấy làm gì cũng được thuận lợi. Trong thâm tâm tôi biết rất rõ rằng vì chồng tôi thiện đãi Đại Pháp nên được ban phúc. Tôi cũng biết hết thấy đều là Sư phụ từ bi vĩ đại ban cho anh ấy. Tôi viết bài chia sẻ này với hy vọng những người bị ĐCSTQ lừa gạt có thể từng bước nhận ra chân tướng, thiện đãi Đại Pháp, tất cả cũng vì tương lai tốt đẹp của bản thân họ. ◇

THỜI BÁO WASHINGTON XUẤT BẢN CHỨNG CỨ CỦA NGHỊ SĨ HOA KỲ, PHƠI BÀY NHỮNG TỘI ÁC MỒ CƯỚP NỘI TẠNG Ở TRUNG QUỐC

[MINH HUỆ] Thời báo Washington đã xuất bản một mục trong bằng chứng chi tiết do ông Chris Smith, Nghị sĩ Hoa Kỳ, trình bày tại một phiên điều trần của Ủy ban Sự vụ Trung Quốc về những tội ác mồ cướp nội tạng đang diễn ra đối với các học viên Pháp Luân Công.

Đại biểu Smith viết: “Vào giữa những năm 1990, tôi đã bắt đầu tổ chức các phiên điều trần về nạn mồ cướp nội tạng của các tù nhân ở Trung Quốc, một vấn nạn gây nhiều tranh cãi và vẫn đang tiếp diễn. Tại một phiên điều trần diễn ra vào tuần trước do tôi làm đồng Chủ tịch, hai tiêu ban của Ủy ban Đối ngoại Hạ viện đã nghe nói rằng mặc dù có ít người Trung Quốc tự nguyện hiến tạng, nhưng Trung Quốc chỉ xếp sau Hoa Kỳ về số lượng cấy ghép tạng hàng năm. Với 600 trung tâm cấy ghép, nó đã trở thành một điểm đến cho ‘du lịch cấy ghép’. Mỗi ca cấy ghép tim hoặc gan có thể đem lại hơn 100.000 USD lợi nhuận.”

“Chúng ta có thể sử dụng những tính từ gì để miêu tả viễn cảnh mà các bác sĩ và các bệnh viện Trung Quốc hứa hẹn trong việc thu hoạch nội tạng người với quy mô lớn để kiếm lợi nhuận? Những từ thông thường như ‘rối ren’, ‘kinh hoàng’ hay thậm chí ‘sốc’ là không đủ để lột tả.”

Điều này hoàn toàn trái ngược với thông lệ quốc tế và tiêu chuẩn đạo đức về cấy ghép nội tạng được áp dụng rộng rãi trong ngành y khoa. Trong trường hợp mồ cướp nội tạng các học viên ở Trung Quốc, rõ ràng là thiếu các văn bản đồng ý hiến tạng. Rất nhiều trong số những người được coi là người hiến tạng là các học viên Pháp Luân Công, các tù nhân lương tâm bị giết hại để cướp mồ nội tạng và những tội ác như vậy đã đem lại những khoản lợi nhuận khổng lồ.

Đại biểu Smith viết: “Ông Ethan Gutmann, một nhân chứng tại

phiên điều trần, đã phỏng vấn một nhân viên y tế Trung Quốc hiện đang ở bên ngoài Trung Quốc. Ông đã hỏi về việc mồ cướp nội tạng do các nhóm bác sĩ quân đội thực hiện trong các xe y tế ngay sau khi hành quyết nạn nhân. Theo ông được biết, các nạn nhân đến từ các nhà tù Trung Quốc hay các trại lao động cải tạo mà không thông qua điều tra hay xét xử. Họ tất nhiên không thể trốn thoát để làm chứng, và thường nhanh chóng bị hỏa táng để phi tang.

“Một số học viên Pháp Luân Công được thả từ các trại lao động báo cáo rằng các bác sĩ trong trại thường xuyên yêu cầu họ kiểm tra sức khỏe và đặc biệt quan tâm đến nhóm máu cũng như tình trạng thận, gan, phổi, tim và mắt và ‘các nội tạng lẻ’ của họ.”

“Nhiều thành viên của môn tập tinh thần này – bị giam giữ phi pháp, bị lạm dụng, bị tra tấn tâm lý và thể chất chỉ vì tin vào ‘Chân, Thiện và Nhân’ – đã từ chối tiết lộ tên khi bị bắt giữ. Họ sợ người thân của họ và các học viên khác bị trả thù. Sự nhục danh này dễ khiến họ có nguy cơ bị cướp mất mạng sống để lấy nội tạng cung cấp cho việc cấy ghép.

“Những lời khai ghê tởm nhất là của các bác sĩ Trung Quốc, những người đã cho ông Gutmann biết rằng một số nội tạng cấy ghép đến từ các nạn nhân còn sống.”

Thông tin này không khiến các học viên Pháp Luân Công ngạc nhiên, bởi tin tức lan truyền về những tội ác mồ cướp nội tạng đã lần đầu tiên được đưa ra ánh sáng vào tháng 03 năm 2006. Một cuộc điều tra độc lập được thực hiện bởi ông Hon. David Kilgour, cựu Thư ký Canada khu vực Châu Á Thái Bình Dương và ông David Matas, luật sư nhân quyền nổi tiếng người Canada, đã đi đến kết luận rằng khoảng 41.500 ca cấy ghép tạng được thực hiện ở Trung Quốc có nguồn gốc nội tạng đến từ các học viên Pháp Luân Công bị giam giữ còn sống.

Điều đáng mừng là đại biểu Chris Smith đã công khai lên tiếng về vấn đề này. Khi ngày càng có nhiều người hơn nữa nhận thức được những tội ác này, chắc chắn nó sẽ sớm kết thúc, và những thủ phạm chịu trách nhiệm cho những điều khủng khiếp này sẽ bị đưa ra trước công lý một cách đích đáng. ◇

Nhà tù Cẩm Châu sử dụng hình thức cấm ngủ để bức hại các học viên Pháp Luân Công

Bài viết của phóng viên báo Minh Huệ ở tỉnh Liêu Ninh

[MINH HUỆ 19 – 07 – 2012] Nhà tù Cẩm Châu đã sử dụng một số phương pháp trong nhiều năm đàn áp để tra tấn các học viên Pháp Luân Công, với hình thức cấm ngủ là phổ biến nhất.

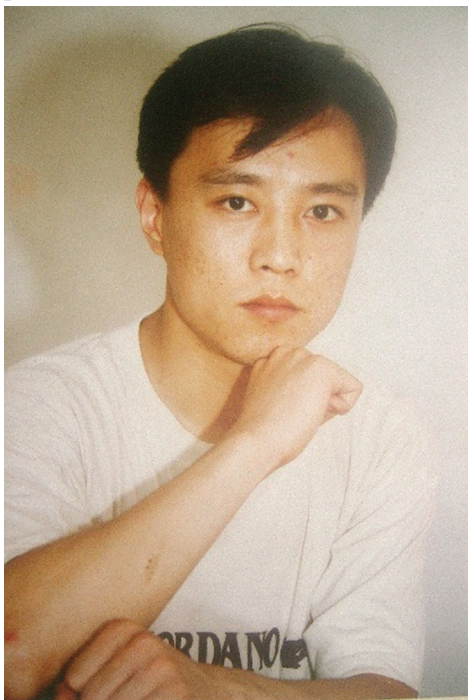
Lính canh gọi việc cấm ngủ là “hầm đại bàng”. Họ lần lượt chất vắn các nạn nhân ép họ tinh táo và khiến cho họ kiệt sức. Không có một vết sẹo nào làm chứng cứ từ kiểu tra tấn này, nhưng đó chính là chấn thương tâm lý đối với các nạn nhân. Tra tấn kéo dài kiểu này có thể dẫn đến việc nạn nhân bị chết bởi mệt mỏi. Đây là một trong những phương pháp tra tấn xảo quyệt, vô nhân đạo, và đê hèn nhất được sử dụng để bức hại học viên Pháp Luân Công.

Ở Nhà tù Cẩm Châu, lính canh ra lệnh cho tù nhân hỗ trợ tra tấn các học viên và cho phép họ sử dụng vũ lực. Họ được chia thành vài nhóm và lần lượt theo dõi các học viên ngày và đêm, không bao giờ cho phép học viên ngủ. Hình thức cấm ngủ được kéo dài đến hai tuần, và đôi khi còn lâu hơn. Các học viên bị suy giảm thể chất và tinh thần. Một trong các lính canh chỉ nói đơn giản, “Chúng tôi cải tạo các học viên bằng cách cấm họ ngủ.”

Nhiều học viên đã bị cấm ngủ trong hơn ba năm qua

Cai tù Vương Chiêm Sở và cấp phó Vương Học phụ trách việc làm cho các học viên Pháp Luân Công từ bỏ niềm tin của họ. Bắt đầu từ tháng 03 năm 2012, theo lệnh của họ, Cao Khoan, trưởng phòng quản lý của nhà tù, và Thái Lập Tân, phó phòng giáo dục hợp tác với các tù nhân bắt đầu tra tấn các học viên cả về thể chất và tinh thần.

Những kẻ thù ác thay phiên nhau chất vắn nạn nhân để giữ cho họ không ngủ. Họ nhốt các học viên trong các xà lim nhỏ với tất cả các cửa sổ khóa kín để các học viên không thể liên lạc với bất cứ ai khác. Họ cũng cố tình không nói cho ai biết rằng các học viên đã được giam ở đó. Những kẻ thù ác không để cho các học viên ngủ, các lính canh và các tù nhân theo dõi các học viên cả ngày, cố gắng phá vỡ ý chí của họ và buộc họ phải từ bỏ niềm tin của mình.

Vào đầu tháng ba năm nay, Thôi Nguyên Kỳ, trưởng khu số 1, và lính canh Lưu Hồng Vũ nhốt học viên ông Trần Hâm tại một phòng bên trong Tòa nhà Giáo dục. Họ trói ông Trần vào một chiếc ghế và ra lệnh cho bốn phạm nhân giam giữ ông. Họ cấm ông ngủ và buộc ông phải xem các video nói xấu Pháp Luân Công. Họ gây áp lực buộc ông phải từ bỏ niềm tin của ông. Ông Trần đã tuyệt thực để phản đối bức hại.

Ông Trần Hâm (Ảnh chụp mười năm trước)

Kể từ tháng ba, ít nhất 20 trường hợp khác được biết đến, đã được đưa ra ánh sáng, trong đó các học viên cũng chịu những đối xử tương tự dưới tay các viên chức nhà tù tham nhũng.

Tước quyền thăm viếng

Nhà tù Cẩm Châu ở tỉnh Liêu Ninh

Bốn học viên đã được chuyển từ nhà tù Bàn Cẩm đến nhà tù Cẩm Châu vào ngày 08 tháng 05 năm 2012. Ba người đã ngay lập tức bị nhốt trong Tòa nhà Giáo dục để làm cái gọi là thủ tục cải cách. Một trong các học viên, ông Lã Khai

Lợi, hiện bị liệt nửa thân dưới, và mất khả năng kiểm soát việc đi vệ sinh, bởi những tra tấn vô nhân đạo mà ông phải chịu đựng. Ông bây giờ không thể tự chăm sóc bản thân. Gia đình của ông đã đến thăm ông trong khi ông bị giam tại nhà tù Cẩm Châu, nhưng lính canh nói với người nhà ông là họ không được phép vào thăm cho đến khi ông được “cải tạo”.

Thăm nom một người thân bị giam giữ là một quyền cơ bản. Khi đến thăm, gia đình có thể thấy người thân của họ được đối xử như thế nào và phân nào giám sát việc thực hiện của các nhân viên nhà tù. Tuy nhiên, nhà tù Cẩm Châu đặt rất nhiều cản trở để ngăn chặn các gia đình đến thăm các học viên bị giam giữ bất hợp pháp, chẳng hạn như yêu cầu họ đưa ra một “giấy chứng nhận không tập Pháp Luân Công” được cung cấp bởi đồn công an địa phương. Yêu cầu này được sử dụng để ngăn các học viên khỏi gia đình họ, đôi khi là trong vài năm. Một số người nhà của học viên đã phản đối thủ tục này với lãnh đạo nhà tù, họ đã đáp lại bằng cách nói rằng họ chỉ theo hướng dẫn bằng văn bản từ các cấp trên của họ, nhưng họ không bao giờ có thể đưa ra văn bản như vậy. Đây là một hình thức tra tấn được phép xảy ra trong các nhà tù.

Khi chương trình “cải tạo” bắt đầu, cứ mỗi học viên bị chuyển hóa thành công thì lính canh thực hiện được nhận 1.000 nhân dân tệ, và những phạm nhân chịu trách nhiệm theo dõi học viên nhận được tuyên dương. Những tuyên dương này cho phép một khoản giảm 30 ngày của hạn tù. Trong năm 2005, Nhà tù Cẩm Châu đã gia tăng đàn áp Pháp Luân Công trong một nỗ lực để trở thành một đơn vị kiểu mẫu và nhận được địa vị cao hơn trong Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ). Giải thưởng cho các lính canh được tăng từ 1.000 nhân dân tệ đến 2.000 nhân dân tệ, và các phạm nhân nhận được một công trạng và hai tuyên dương với tổng mức giảm trong thời gian tù là ba tháng. Trong vòng ba năm tăng phần thưởng, có ba học viên đã chết vì bị tra tấn tàn bạo. Tuy nhiên, Nhà tù Cẩm Châu đã được thăng chức và được công nhận như một đơn vị kiểu mẫu. Bị làm mờ mắt bởi các ưu đãi từ phía ĐCSTQ, cả lính canh và các phạm nhân đã phản bội lương tâm cũng như đạo đức của họ, và cuối cùng đã được sử dụng như công cụ để tiếp tục đàn áp những người tốt bụng. ◇